

РЕШЕНИЕ

№ 435

гр. София, 26.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 08.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **3650** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 и следващите от КСО, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на В. П. И. от [населено място] срещу Решение № 2153-21-159/29.03.2022 г. на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлена жалбата ѝ против Разпореждане № 21221492051/ 01.01.2022г. на длъжностно лице по „ПО”. В жалбата се твърди, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон, след като в преизчисленият размер на пенсията на жалбоподателката не е включено увеличението на размера на пенсията ѝ с 5,7 % за 2019г., като при определяне на размера на пенсията ѝ с оспореното разпореждане е изключена и разликата от 3,05 % , получена между увеличението за 2019г. и увеличението на размера на пенсията за 2018г. Твърди и че необосновано не е включен и трудовият ѝ стаж на отложено пенсиониране към общия осигурителен стаж, спрямо който се прилага разпоредбата с преизчисление с тежест 1,35 на сто за всяка година осигурителен стаж без превръщане. Иска отмяна на оспорения административен акт и връщане на преписката на административния орган с указания по приложението на закона.

В проведеното по делото открито заседание жалбоподателката не се явява. Представява се от адв.М., която в позиция по същество моли съда да отмени оспорения административен акт, като издаден в нарушение на материалния закон, при допуснато нарушение на съществени процесуални правила и несъответствие с духа на закона и да върне преписката, с указания да бъде правилно приложен § 7е, във връзка

с чл. 70 от КСО. Поддържа, че при последното преизчисление на пенсията, считано в сила от 25.12.2021 г., е следвало да бъдат отразени увеличението на пенсията на жалбоподателката през 2017 г., 2018 г. и 2019 г., а в процесното разпореждане за преизчисление не са взети предвид увеличението на пенсията през 2017 г., 2018 г. и 2019 г. Позовава се на текста на § 7.1, в ал. 2 и ал. 3 от ПЗР на КСО, като счита, че преизчислението на пенсията следва да се извършва като се повишава тежестта на осигурителния стаж от 1,2 на 1,35, като се взема първоначалният размер на определената пенсия и след това в нея се отразяват всички „Преизчисления и индексации, осъвременявания, актуализации на пенсията“.

Ответникът по жалбата - Директорът на ТП на НОИ-С. град, чрез представител по пълномощие – юриконсулт М., оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. В позиция по същество и в представени писмени бележки поддържа, че през 2017г., 2018г. и 2019г. пенсията се преизчислява с по-висок процент само за осигурителния стаж, т.е. че законодателят дава приоритет на осигурителния стаж, като пенсията за тези три години се преизчислява с увеличен процент на осигурителния стаж за всяка година и съответната пропорционална част от този процент - за месеците осигурителен стаж, като след преизчисляването на пенсията с по-висок процент на осигурителен стаж, размерът ѝ подлежи на преизчисляване и индексация съобразно нормативната уредба, действаща от датата на отпускане на пенсията до преизчисляването. Твърди, че по отношение на жалбоподателката, преизчислението от 25.12.2021г. по реда на пар.7е ал.1 и 2 от ПЗР на КСО е само с оглед на осигурителния стаж с тежест от 1,35 % за всяка година осигурителен стаж, и тъй като този процент е по-висок от процентите, въз основа на които са извършвани преизчисленията през 2017г., 2018г. и 2019г., пенсията на жалбоподателката не може да бъде увеличена за този период с по-нисък процент за годините и месеците осигурителен стаж. Претендира юриконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, III отделение, 66 състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

С разпореждане № [ЕГН] от 31.10.2013г на Ръководител "ПО" на В. И. е отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание чл.68 ал.1 и ал.2 от КСО, считано от 16.05.2013г. Размера на отпуснатата пенсия е определен по реда на чл.70 от КСО, при зачетен осигурителен стаж от трета категория труд в размер на 40 години, 11 месеца и 05 дни от индивидуален коефициент 1,546, изчислен от осигурителния доход за периода 01.01.1994 г. - 31.12.1996 г. и 01.01.1997г. -19.09.2011г., доход за изчисляване на пенсията 971,43лв, получен като средномесечният осигурителен доход за страната за 12-те месеца преди отпускане на пенсията- 05.2012г. -04.2013г. -628,35лв. е умножен с ИК 1,546. След отпускането на пенсията, същата е преизчислявана и осъвременявана, съгласно действащите през годините разпоредби.

С разпореждане № 21214909619/01.07.2021г. на длъжностно лице "ПО" получаваната пенсия за ОСВ е осъвременена от 01.07.2021г. в размер на 590,79лв. С разпореждане № 21221492051/01.01.2022 г. пенсията на жалбоподателката И. е преизчислена на основание §7е ал.1 и 2 от ПЗР на КСО от 25.12.2021г., в размер на 645,52 лв.

Няма данни кога В. И. е получила това разпореждане, което е оспорила пред Директора на ТП на НОИ-С. град с жалба вх.№ 1017-21-330/21.02.2022 г. и с Решение № 2153-21-159/29,03,2022г Директорът на ТП на НОИ-С. град отхвърлил жалбата ѝ.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в

съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното: По допустимостта на жалбата: Оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя на 14.04.2022 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 15.04.2022 г., т.е. в 14-дневния срок преклузивен срок по чл. 118 от КСО. Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В рамките на съдебното производство, по искане на жалбоподателката, бе назначена съдебно-икономическа експертиза. Заключение на вещото лице Д. П., прието в съдебното заседание на 08.12.2022г., което съдът кредитира, установява конкретен размер на пенсията на жалбоподателката, изчислен съобразно няколко хипотези:

- считано от 25.12.2021г., ако в преизчислението са включени следните проценти на увеличение - от 01.07.2017г. - 2,364 %, от 01.07.2018г. - 3,819 % и от 01.07.2019г. - с 5,7 % (таблица 2 от заключението). Съобразно заключението на ВЛ, при тази хипотеза увеличението на пенсията е със 79,59 лв.

- считано от 25.12.2021г., при включено увеличение на пенсията в размер на 3,05 %, , считано от 01.07.2019г. (таблица 3 от заключението). При тази хипотеза, съобразно заключението на СИЕ, увеличението на пенсията е с 19,69 лв.

С последната редакция на чл. 70, ал. 1 от КСО, в сила от 25.12.2021 г., е увеличена тежестта на една година осигурителен стаж във формулата за определяне на размера на пенсиите, като е прието, че размера на пенсията за осигурителен стаж и възраст се определя, като дохода, от който се изчислява пенсията, се умножи с процент: по т. 1 - от 1, 2% на "1, 35 за всяка година осигурителен стаж без превръщане и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж без превръщане"; по т. 2 - "1.2 за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж - за осигурителния стаж, представляващ разлика между общия осигурителен стаж, зачетен на лицето, и стажа по т. 1".

Дохода, от който се изчислява размера на пенсията, се определя, като средномесечния осигурителен доход за страната (определян от НОИ) за 12 календарни месеца преди месеца на отпускане на пенсията, се умножи с индивидуалния коефициент на лицето - чл. 70, ал. 3 от КСО.

Съгласно разпоредбата на § 7е, ал. 1 от ПЗР на КСО (нов - ДВ, бр. 77 от 2021 г., в сила от 25.12.2021 г.), отпуснатите с начална дата до 24 декември 2021 г. включително пенсии се преизчисляват от 25 декември 2021 г. с процент 1, 35 на сто за всяка година осигурителен стаж без превръщане и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж без превръщане. Според § 7е, ал. 2 от ПЗР на КСО, преизчисляването по, ал. 1 се извършва, без да се променя дохода, от който е изчислена пенсията, след което тя се осъвременява, преизчислява и индексира съобразно нормативната уредба, действаща от датата на отпускането ѝ до 24 декември 2021 г. включително.

Наведените от жалбоподателката доводи в насока, че пенсионният орган е следвало да извърши преизчисляване на пенсията, като включи и увеличенията на пенсията в периода 2017 г. до 2019 г. включително, не се споделят от съда. Съображенията затова са следните:

Според чл. 100 от КСО, пенсиите, отпуснати до 31 декември на предходната година, се осъвременяват ежегодно от 1 юли, с решение на Надзорния съвет на Националния осигурителен институт, с процент, равен на сбора от 50 на сто от нарастването на осигурителния доход и 50 на сто от индекса на потребителските цени през предходната календарна година.

По силата на § 53, ал. 1 от ПЗР от ЗИД на КСО (обн. в ДВ, бр. 61 от 2015 г., изм. и доп. ДВ, бр. 99 от 2017 г.) и на § 76, ал. 1 от ПЗР на КСО (ДВ, бр. 102 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.), през 2017 г., 2018 г. и 2019 г. пенсиите за трудова дейност не подлежат на осъвременяване по чл. 100 от КСО, а нарастването им е законодателно уредено по друг ред - чрез преизчисляването им с по-голяма тежест на осигурителния стаж. Процента на осигурителния стаж нараства от 1, 1 на 1, 126 през 2017 г., на 1, 169 през 2018 г. и на 1, 2 през 2019 г., съответно съгласно чл. 11 от Закона за бюджета на ДОО за 2017 г. (отм.), чл. 11 от Закона за бюджета на ДОО за 2018 г. и § 7в, ал. 1 от ПЗР на КСО.

Според текста на § 53, ал. 2, изр. трето от КСО (изм. и доп. - ДВ, бр. бр. 99 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г. отм., бр. 102 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.), преизчисленият размер се определя, без да се променя доходът, от който е изчислена пенсията, след което се осъвременява, преизчислява и индексира, съобразно нормативната уредба, действаща след датата на отпускане на пенсията.

Съгласно § 76, ал. 1-2 (нов - ДВ, бр. 102 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.), през 2019 г. пенсиите не се осъвременяват по чл. 100, размера към 30 юни 2019 г. на пенсиите, отпуснати с начална дата до 31 декември 2018 г., се увеличава от 1 юли 2019 г. с процент 5.7, а според § 7в, ал. 1 и 3 (нов - ДВ, бр. 102 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.), пенсиите, отпуснати с начална дата до 31 декември 2018 г., се преизчисляват от 1 юли 2019 г. с процент 1.2 за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж, когато преизчисленият размер на пенсията по, ал. 1 и размерът на пенсията по § 76, ал. 2 не са равни, пенсията се определя в по-високия размер.

Следва да се отчете, че от 1 юли на 2018 г. и 2019 г. окончателният размер на пенсиите се определя след сравняване на два размера - на преизчисления размер с оглед по-високия процент осигурителен стаж и на размера, получен при директното умножаване на размера на пенсията преди преизчислението (определен по стария по-нисък процент към 30 юни на съответната година) със съответен коефициент - 3, 8 за 2018 г. (видно от заключението на вещото лице 3, 819 % е стойност, представляваща размера на увеличение на процента през 2018 г.) и 5, 7 за 2019 г., като умножаването с посочените проценти не представлява осъвременяване по чл. 100 от КСО за 2018 г. и 2019 г., а е само начин да се гарантира увеличението на пенсиите през 2018 г. и през 2019 г. при преизчисляването им с по-висока тежест на осигурителния стаж - 1, 169 (за 2018 г.) и 1, 2 (за 2019 г.) на сто за всяка година осигурителен стаж, и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж.

Въз основа на изложеното следва извода, че приложения при последното преизчисляване на пенсията на жалбоподателката процент от 1.35 на сто за всяка година осигурителен стаж без превръщане, надхвърля използваните през 2017 г. 2018 г. и 2019 г. проценти (които са 1.126 %, 1.169% и 1.25), като определеният нов размер на пенсията не се преизчислява за периода 2017 - 2019 г. с тези по-ниски проценти, приложими за съответния период, тъй като това ще доведе до намаляване на

определения размер. Фиксираните проценти от 3.819 за 2018 г и 5.7 за 2019 г., също не могат да бъдат приложени към размер, определен с по-висока тежест от 1.35 на сто за всяка година осигурителен стаж.

Вземането предвид на 3, 819 % за 2018 г. и 5, 7 % за 2019 г. при преизчисляването на пенсията от 25.12.2021 г. не е допустимо, тъй като тези проценти са предвидени за гарантирано увеличение на пенсиите през 2018 г. и 2019 г., при по-високата тежест на осигурителния стаж. Т.е. увеличенията с тези проценти са били еднократни и са важали само за съответната година, за която са се отнасяли - съответно 2018 г., респ. 2019 г. Ето защо изчисленията, направени от вещото лице, не могат да се приложат и се явяват неотнормирани към приетия от законодателя ред за преизчисляване. Последният ясно е регламентирал, че с тези проценти се умножава точно определен размер на пенсията - този към 30 юни на съответната година, определен с по-ниския процент на осигурителния стаж - 1, 169 % за 2018 г. и 1, 2% за 2019 г., като целта е полученият по този начин размер, да се сравни с размера, изчислен с новия процент на осигурителния стаж. Увеличението с 3,819 % касае само преизчислението от 01.07.2018 г. на пенсия, с тежест на осигурителния стаж 1, 126, с 5,7% - само това от 01.07.2019 г. на пенсия с тежест на осигурителния стаж 1, 169, поради което тези коефициенти не могат да бъдат прилагани по аналогия при преизчислението на пенсиите от 25.12.2021 г. Последното, както вече бе отбелязано, е с по-висока тежест на осигурителния стаж - 1, 35 %.

В тази връзка следва да се посочи и обстоятелството, че осъвременяването на пенсията на оспорващата за всяка една от годините 2017 г., 2018 г. и 2019 г. е ставало с отделни разпореджения на длъжностно лице "ПО", т.е. с отделни административни актове (л.30-32), които са се стабилизирали след необжалването им и понастоящем са породили своите правни последици за съответния период, поради което и не съществува възможност за преуреждането на този вид правни последици понастоящем, като се вземе предвид разпоредбата на §7е ал.1 ПЗР на КСО и се приложи по аналогия, като се отчете натрупване в процентите увеличение за периода, каквото не е настъпило с нито един от предходно издадените и стабилни административни актове.

Следва да се има предвид, че процентите 1, 126 за 2017 г., 1,169 за 2018 г. и 1, 2 за 2019 г. по своята същност не представляват увеличение на пенсията с посочените стойности, а процент, с който се увеличава процентът за всяка година осигурителен стаж, участващ във формулата за изчисляване на пенсията. Така например, за 2017 г. процентът е 1,126, който, като се увеличи с 3, 8% дава новата стойност за 2018 г. - 1, 169%. Размерът на пенсията за 2019 г. се формира от стойността ѝ с увеличението с 5, 7% или с 1, 2 %, в зависимост от това кой е по-благоприятният размер за лицето.

С нормата на § 7е, ал. 1 и, ал. 2 от ПЗР на КСО законодателят увеличава процента на тежест на година осигурителен стаж, като вече го разграничава като стойност - 1, 35% за всяка година осигурителен стаж без превръщане и се запазва в размер на 1, 2% за разликата до пълния осигурителен стаж след превръщането към III категория труд. В този смисъл, тази увеличена стойност от 1, 35% поглъща в себе си всички предходни увеличения на процента за всяка година осигурителен стаж, респ. обективно е невъзможно те да бъдат включени, затова с процесното преизчисляване пенсионният орган не включва предходни преизчисления с по-нисък процент, а е включил само извършените осъвременявания на пенсията.

Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК, съответствието на административния акт с

материалния закон се преценява към момента на издаването му. Ето защо и оспореният административен акт е постановен в съответствие със действащия към момента на издаването му закон.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата срещу него да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора на основание чл.143 от АПК на ответника по спора се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв., а по сметка на АССГ жалбоподателят следва да заплати сумата от 294,05лв., дължими на основание чл.77 от ГПК , представляваща допълнителен депозит за назначената и приета СИЕ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, III отделение, 6б състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. П. И., ЕГН: [ЕГН], срещу Решение № 2153-21-159/29.03.2022 г. на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлена жалбата ѝ против Разпореждане № 21221492051/ 01.01.20122 г. на длъжностно лице по „ПО”.

ОСЪЖДА В. П. И., ЕГН: [ЕГН], да заплати на Директора на ТП на НОИ-С. град разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

ОСЪЖДА В. П. И., ЕГН: [ЕГН], да заплати по сметка на Административен съд София - град, сумата от 294,05 лв. допълнителен депозит за съдебно-икономическа експертиза, дължим на основание чл.77 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: